

‘Kassa!’ en ‘Dood Meisje’

► De Paardenkathedraal en Orkater waren veelbelovend.

‘Dood Meisje’ verrast echt.

Door ISABELLA STEENBERGEN
ROTTERDAM. In *KASSA!* van de Paardenkathedraal moet de leegte overdovend zijn, maar dit is nauwelijks hoorbaar. Dat komt doordat De Paardenkathedraal in de veilige regie van Paula Bangels het experiment schuwt. Een voorstelling over verveling en hebzucht in de supermarkt, spreekt bij voorbaat al tot de verbeelding, al is het maar vanwege het onverwoestbare chagrijn waarmee de gemiddelde Albert Heijn-caissière naar je bonuskaart vraagt. Bangels zet het echter nergens op scherp. In haar pastelkleurige vormgeving uit de jaren vijftig, houdt ze het liever licht en luchtig. Zonder ook maar een vermoeden van ironie, is *KASSA!* wel heel erg nietszeggend.

Het hier zo gemiste theatrale experiment zien we wel terug bij *Dood*

Meisje van Orkater. Voor deze voorstelling, die het midden houdt tussen een popconcert en bewegingstheater, ging Orkater-actrice Ria Marks in zee met Paul van der Laan. Het stuk lijkt een visueel en auditief gedicht over de mogelijkheden en beperkingen van het lichaam. De spelers vullen elkaar prachtig aan. Met haar rebellerende ledematen brengt Marks een vlinderachtige breekbaarheid in het spel. En vangt Van der Laan haar vallende gebaren, dan is hij, licht ironisch, de kalme kracht.

Er zit een zeker mysterie in *Dood Meisje*. Tegelijkertijd is het stuk ook weer zo herkenbaar, zo lachwekkend, dat het allesbehalve zweverig is. Zoekt Marks naar de ideale man, dan is Van der Laan op verzoek de macho, de lolbroek, het lulletje. Dankzij de humor, dankzij de vaart, en niet te vergeten dankzij het ritmische samenspel met de muzikanten, heb je geen moment in de gaten dat de voorstelling veel langer duurt dan het publiek vriendelijke half uurtje.

De Parade. Inl. 033-3465455 of
www.deparade.nl